

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 12/04/2017

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 969

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας: 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333267
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@n3.syzefxis.gov.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
- β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»
- γ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-01-2014).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366/ΕΞ2016/30-8-2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1-9-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την από 21/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της ομόρρυθμης εταιρίας «.....», ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθ. /17.11.2016 πράξης επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006, της υπ' αριθ. /17.11.2016

οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 (οικ. έτος 2007), της υπ' αριθ./17.11.2016 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 και της υπ' αριθ./17.11.2016 πράξης επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 του ν. 1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την/17.11.2016 πράξη επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την/17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 (οικ. έτος 2007) της οποίας ζητείται η ακύρωση.

7. Την/17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 της οποίας ζητείται η ακύρωση.

8. Την/17.11.2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 του ν. 1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 της οποίας ζητείται η ακύρωση.

9. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

10. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21/12/2016 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ομόρρυθμης εταιρίας «.....», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ./17.11.2016 πράξη επιβολής προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία πρόστιμο ποσού 22.400,00€, λόγω λήψης δύο (-2-) εικονικών φορολογικών στοιχείων που αφορούν συναλλαγές ανύπαρκτες στο σύνολό τους, συνολικής καθαρής αξίας 56.000,00€ πλέον ΦΠΑ 10.640,00€.

Με την υπ' αριθ./17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 (οικ. έτος 2007) επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία κύριος φόρος ποσού 12.320,00€ και πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας ποσού 13.563,36€.

Με την υπ' αριθ./17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α. του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία φόρος ποσού 10.640,00€, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας ποσού 12.768,00€.

Με την υπ' αριθ./17.11.2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 του ν. 1882/1990 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα εταιρία ειδική κύρωση ποσού 10.640,00€.

Η προσφεύγουσα Ο.Ε., με την υπό κρίση ενδικοφανή, ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1. Το δικαίωμα του δημοσίου προς διενέργεια συμπληρωματικής ή αρχικής εγγραφής έχει παραγραφεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 2238/1994 και του άρθρου 9 παρ. 5 του Π.Δ. 186/1992. Μετά την κατάργηση του ν. 2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 36 του ν. 4174/2013, ήτοι η πενταετής παραγραφή. Η δε διάταξη του ΚΦΔ περί 20ετούς παραγραφής έχει ως προϋπόθεση τη διάπραξη του αδικήματος της φοροδιαφυγής.
2. Η ελεγχόμενη χρήση έχει περαιωθεί με τακτικό έλεγχο. Τα φορολογικά στοιχεία είχαν τεθεί στη διάθεση της φορολογικής αρχής κατά τον τακτικό έλεγχο και επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθούν νέα στοιχεία. Ο επανέλεγχος είναι απαράδεκτος λόγω ανυπαρξίας νέων στοιχείων.
3. Η φορολογική αρχή προέβη σε γενική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, καθώς δε διενήργησε ουσιαστικό έλεγχο και δεν αξιολόγησε τα προσκομισθέντα στοιχεία.
4. Άρνηση εικονικότητας της συναλλαγής. Οι συναλλαγές ήταν πραγματικές και ότι η εταιρία ήταν καλόπιστη ως προς τις επίμαχες συναλλαγές και επομένως δεν υφίσταται εικονικότητα φορολογικών στοιχείων. Το βάρος της απόδειξης των ισχυρισμών της φορολογικής αρχής φέρει η ίδια φορολογική αρχή. Η φορολογική αρχή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την εικονικότητα των συναλλαγών.
5. Ανυπαρξία οικονομικού συμφέροντος και οφέλους.
6. Μη νόμιμη εφαρμογή των άρθρων 30 – 32 του ν. 2238/1994 και του εξωλογιστικού προσδιορισμού των αποτελεσμάτων, ενώ οι εγγραφές στα βιβλία βασίζονται σε νόμιμα στοιχεία.
7. Ο έλεγχος δεν πραγματοποιήθηκε στην επαγγελματική εγκατάσταση της επιχείρησης, κατά παράβαση του άρθρου 38 παρ.4 του ν. 1642/1986. Ο προσδιορισμός των εκροών (σημειώνεται ότι εκ παραδρομής η προσφεύγουσα επιχείρηση χρησιμοποιεί τον όρο εισροές) διενεργήθηκε εσφαλμένως εξωλογιστικά, ενώ δεν αναγνωρίστηκαν τυχόν εισροές (εκ παραδρομής η προσφεύγουσα χρησιμοποιεί τον όρο εκροές) με αποτέλεσμα τη διόγκωση του οφειλόμενου ΦΠΑ.

8. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά την επιβολή προστίμων του άρθρου 5 του ν. 2523/1997 διότι είναι αντισυνταγματική η επιβολή φορολογικού βάρους που προσδιορίζεται με αντικειμενικό τρόπο.
9. Επιβολή κυρώσεων πέραν των προβλεπόμενων από το άρθρο 2 του ν. 2523/1997 ανωτάτων ορίων. Σε κάθε περίπτωση η φορολογική αρχή οφείλει να εφαρμόζει το ευμενέστερο νομοθετικό πλαίσιο για την επιβολή των κυρώσεων.
10. Μη νόμιμη επιβολή κυρώσεων με τα άρθρα 17 – 21 του ν. 2523/1997.

Ως προς τον 1^ο και 2^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με το άρθρο 72 παρ. 11 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προίσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ' εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί*».

Επειδή, με το άρθρο 84 παρ. 1 του ν.2238/94 ορίζεται ότι: «*Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας*».

Επειδή, με το άρθρο 84 παρ. 4 του ν.2238/94 ορίζεται ότι: «*το δικαίωμα του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής και την επιβολή φόρων, πρόσθετων φόρων, για φορολογικές παραβάσεις, παραγράφεται μετά την πάροδο δεκαετίας, εφόσον η μη ενάσκηση του, έστω και κατά ένα μέρος οφείλεται ...β) σε οποιαδήποτε από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ 2 του άρθρου 68 ν.2238/94, ανεξάρτητα από το εάν έχει εκδοθεί και κοινοποιηθεί ή όχι, αρχικό φύλλο ελέγχου*».

Επειδή, με την παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι: «*Φύλλο ελέγχου και αν ακόμη έγινε οριστικό δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου, αν: α) από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιήλθαν σε γνώση του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, εξακριβώνεται ότι το εισόδημα του φορολογουμένου υπερβαίνει αυτό που έχει περιληφθεί στο προηγούμενο φύλλο ελέγχου, β) η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή..... Στις πιο πάνω περιπτώσεις το νέο φύλλο ελέγχου εκδίδεται για το άθροισμα του εισοδήματος που προκύπτει από το προηγούμενο φύλλο ελέγχου, καθώς και αυτού που εξακριβώθηκε με βάση τα πιο πάνω στοιχεία...*».

Επειδή, με την παρ. 3 του άρθρου 49 του ν. 2859/2000 ορίζεται ότι: «Πράξη προσδιορισμού του φόρου, και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, αν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου ΔΟΥ, μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν που προσδιορίζεται με την αρχική πράξη ή αν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή...».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 5 ν. 2523/97 ρητά ορίζεται ότι: «οι διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για ενέργεια αρχικής ή συμπληρωματικής φορολογικής εγγραφής στην κύρια φορολογία εφαρμόζονται ανάλογα και για την επιβολή των προστίμων. Η προθεσμία αρχίζει από τη λήξη της διαχειριστικής που έπεται εκείνης στην οποία αφορά η παράβαση. Στα πρόστιμα ΚΒΣ ως και σε άλλα πρόστιμα που δεν συνδέονται με αντίστοιχη φορολογία νοείται η φορολογία εισοδήματος».

Επειδή, με το άρθρο 72 παρ. 6 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Για φορολογικές χρήσεις, περιόδους, υποθέσεις ή υποχρεώσεις για τις οποίες έως την 31.12.2013 έχουν εκδοθεί οριστικά φύλλα ελέγχου ή οριστικές πράξεις προσδιορισμού ή καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου, τέλους ή εισφοράς ή εκκαθαριστικά σημειώματα ή οποιαδήποτε άλλη συναφής πράξη, ως νέο στοιχείο, κατά την έννοια του άρθρου 25 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, θεωρείται οποιοδήποτε στοιχείο δεν τελούσε σε γνώση της αρμόδιας για τον τακτικό (οριστικό) έλεγχο φορολογικής αρχής, κατά το χρόνο διενέργειάς του».

Επειδή, με την υπ' αριθ. 102/2001 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. έγινε δεκτό ότι: «α) Κατά την έννοια των άρθρ. 68 παράγραφος 2 ν. 2238/94 και 39 παράγραφος 3 ν. 1642/86 όπως κωδικοποιήθηκε με το άρθρο 49 παράγραφος 3 ν. 2859/2000, τα πορίσματα και οι διαπιστώσεις ελέγχου που έγινε σε μεταγενέστερο στάδιο σε τρίτες επιχειρήσεις, προμηθεύτριες επιχειρήσεων που είχαν περαιωθεί με συμβιβασμό, από τα οποία προέκυψε ότι τα εκδοθέντα και καταχωρηθέντα στην λήπτρια επιχείρηση τιμολόγια πώλησης είναι εικονικά, αποτελούν συμπληρωματικά στοιχεία και είναι δυνατή η έκδοση και κοινοποίηση των σχετικών συμπληρωματικών φύλλων ελέγχου και πράξεων. β) Δεν αποκλείεται και δεν απαιτείται διενέργεια πλήρους επανελέγχου, αλλά αρκεί να προσδιορισθεί εξ υπαρχής το συνολικό εισόδημα κατά συνεκτίμηση παλαιών και νέων στοιχείων».

Επειδή, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, επιτρέπεται η έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικού φύλλου ελέγχου και μετά την οριστικοποίηση ακόμη του αρχικού φύλλου ελέγχου, όταν από συμπληρωματικά στοιχεία, που περιέρχονται στον οικονομικό έφορο με οποιοδήποτε τρόπο, αποδεικνύεται ότι το εισόδημα του φορολογούμενου είναι μεγαλύτερο από εκείνο που περιλήφθηκε στο αρχικό φύλλο ελέγχου. Τέτοια συμπληρωματικά στοιχεία δεν αποκλείεται να είναι επίσημα ή ανεπίσημα βιβλία ή στοιχεία που τηρούν τρίτες επιχειρήσεις ή και άλλα έγγραφα από τα οποία αποδεικνύεται, κατά την κρίση της φορολογικής αρχής ή των διοικητικών δικαστηρίων, τόσο η ανακρίβεια των βιβλίων και στοιχείων που τηρούσε ο φορολογούμενος όσο και η απόκρυψη από αυτόν εισοδημάτων, με την προϋπόθεση ότι τα στοιχεία

αυτά δεν είχε ούτε μπορούσε, δικαιολογημένα, να έχει υπόψη του ο έφορος, ώστε να τα εκτιμήσει κατά την αρχική φορολογική εγγραφή ή τη διοικητική επίλυση της διαφοράς. Ειδικότερα, συνιστούν συμπληρωματικά στοιχεία αυτά που περιέρχονται στον αρμόδιο Οικονομικό Έφορο και μετά την οριστικοποίηση της εγγραφής (έκθεση άλλης Δ.Ο.Υ ή στοιχεία τρίτων επιχειρήσεων ή και άλλα έγγραφα), όταν από αυτά αποδεικνύεται η εικονικότητα των τιμολογίων και στοιχείων, που ήταν μεν στη διάθεση του οικονομικού εφόρου πλην, όμως, δεν είχε εγερθεί υπόνοια για την εικονικότητά τους κατά τη συμβιβαστική επίλυση ούτε ήταν δυνατή, χωρίς τις σχετικές διασταυρώσεις η ανακάλυψη της εικονικότητας (Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 100/2006, 102/2001).

Επειδή, εν προκειμένω:

- Η εταιρία «.....» - ΑΦΜ υπεβλήθη σε τακτικό έλεγχο, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1037/2005 από το ΠΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (βάσει της υπ' αριθ./19-03-2008 εντολή ελέγχου) για τις χρήσεις 2004, 2005, 2006 και 2007.
- Ο επανέλεγχος στην προσφεύγουσα επιχείρηση διενεργήθηκε κατόπιν συμπληρωματικών στοιχείων που περιήλθαν σε γνώση της ελεγκτικής αρχής εντός της προβλεπόμενης από την νομοθεσία δεκαετίας (νέο συμπληρωματικό στοιχείο). Λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερθείσες διατάξεις και δεδομένου ότι εκδόθηκε από τη φορολογική διοίκηση αρχικά η υπ' αριθ./2016 εντολή ελέγχου, η παραγραφή του δικαιώματος του δημοσίου λήγει στις 31/12/2017 (για τη χρήση 2006).

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας επιχείρησης περί παραγραφής του δικαιώματος του δημοσίου για την έκδοση καταλογιστικών πράξεων, καθώς και περί απαράδεκτου επανελέγχου λόγω περαίωσης της ελεγχόμενης χρήσης και ανυπαρξίας νέων στοιχείων απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Ως προς τον 3^ο, 6^ο και 7^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ., δεν υπάρχει παράλειψη τηρήσεως ουσιώδους τύπου, έστω και αν η έκθεση αυτή συντάχθηκε επί τη βάση άλλης έκθεσης ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. που συνέταξε την έκθεση. Και αυτό γιατί στην περίπτωση αυτή έλαβε χώρα η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση στοιχείων από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση (ΔΕφΘΕΣ 41/2002, ΔΝΦ 2003, σ. 319).

Επειδή, με την παρ. 3 του άρθρου 8 της Α.Υ.Ο.Ο. 1021681/1120/ΔΕ-Α'/ΠΟΛ.1037/01.03.2005 ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 4 του άρθρου 68 του Ν.2238/1994, καθώς και των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 49 του Ν. 2859/2000, εφαρμόζονται ανάλογα και για τις υποθέσεις που ελέγχονται με βάση τις διατάξεις της παρούσας απόφασης».

Επειδή, με την παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου: α) Η Φορολογική Διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της Φορολογικής Διοίκησης.....». Από τις σχετικές εκθέσεις ελέγχου προκύπτει ότι στην προσφεύγουσα επιδόθηκε το υπ' αριθ./21-04-2016 αίτημα παροχής πληροφοριών για προσκόμιση αντιγράφων βιβλίων και στοιχείων, ενώ πραγματοποιήθηκε και επιτόπια έλεγχος (αυτοψία) για τη διαπίστωση ύπαρξης των εμπορευμάτων.

Επειδή, με το άρθρο 30 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι: «1. Ως ακαθάριστο εισόδημα από εμπορικές επιχειρήσεις λαμβάνεται το σύνολο των ακαθάριστων εσόδων από τις κάθε είδους εμπορικές συναλλαγές αυτών. 2. Ο προσδιορισμός των ακαθάριστων εσόδων των εμπορικών επιχειρήσεων ενεργείται ως ακολούθως: α) Για επιχειρήσεις που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, τα ακαθάριστα έσοδα εξευρίσκονται με βάση τα δεδομένα των βιβλίων και στοιχείων....».

Επειδή, με το άρθρο 31 του ν. 2238/1994 ορίζεται ότι: «1. Το καθαρό εισόδημα των επιχειρήσεων που τηρούν επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δεύτερης και τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ. εξευρίσκεται λογιστικώς με έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα, όπως αυτά ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, των ακόλουθων εξόδων..... 14. Οι εκπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων ενεργούνται με την προϋπόθεση ότι τα ποσά αυτών έχουν αναγραφεί στα βιβλία της επιχείρησης.....».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 2 του Κ.Β.Σ., κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία. Η κατάργηση της διάταξης του άρθρου 43 παρ.3 του προϊσχύοντος Κ.Φ.Σ., σύμφωνα με την οποία κανένα έξοδο δεν αναγνωρίζεται, εάν δεν έχει εκδοθεί αποδεικτικό στοιχείο και η κατ' ουσία αντικατάστασή της από τη διάταξη του άρθρου 18 παρ.2 του ισχύοντος Κ.Β.Σ., δεν μεταβάλλει την πρόθεση του φορολογικού νομοθέτη να απαιτεί για την έκπτωση μιας δαπάνης τα νόμιμα εκείνα στοιχεία που αποδεικνύουν την πραγματοποίησή της, καθόσον δεν προσιδιάζει και δεν είναι ανεκτό σε ένα κράτος δικαίου να αποδεικνύεται μια συναλλαγή με μη νόμιμα φορολογικά στοιχεία. (σχετ. η γνωμ. ΝΣΚ 572/2011).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση και για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος, η φορολογική αρχή προσδιόρισε τόσο το ακαθάριστο όσο και το καθαρό εισόδημα

λογιστικά με τη μη αναγνώριση της δαπάνης που αφορά τα ληφθέντα μη νόμιμα φορολογικά στοιχεία.

Επειδή, με το άρθρο 32 του ν. 2859/2000 ορίζεται ότι: «1. Το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου μπορεί να ασκηθεί, εφόσον ο υποκείμενος στο φόρο κατέχει: α) β) νόμιμο τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει θέση τιμολογίου, από τα οποία αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν,....».

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση και για τον προσδιορισμό της φορολογικής υποχρέωσης στο Φ.Π.Α., ο μεν φόρος εκρών δε μεταβλήθηκε, ο δε φόρος εισρών προσδιορίστηκε με τη μείωση αυτού από τη μη αναγνώριση της έκπτωσης του φόρου που αναλογεί στα ληφθέντα μη νόμιμα φορολογικά στοιχεία, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1^β του άρθρου 32 του ν. 2859/2000.

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας επιχείρησης περί έλλειψης ουσιαστικού ελέγχου και μη νόμιμης ή εσφαλμένης εφαρμογής του εξωλογιστικού προσδιορισμού απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Ως προς τον 4^ο και 5^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με το άρθρο 19 παρ. 4 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία....».

Επειδή, με το άρθρο 66 παρ. 5 του ν. 4174/2013, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 8 του ν.4337/2015, ορίζεται ότι: «... Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση.....», δίχως να μεταβάλλεται, τυπικά και ουσιαστικά για την προκειμένη περίπτωση, η πρόθεση του νομοθέτη ως προς τον εννοιολογικό προσδιορισμό του εικονικού φορολογικού στοιχείου.

Επειδή, με το άρθρο 18 παρ. 9 του ΠΔ 186/1992: «Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Επειδή, με το άρθρο 64 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου*».

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «*Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου*».

Επειδή, το άρθρο 171 παρ. 1 και 4 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζει ότι : «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχομένου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, περαιτέρω, κατά την έννοια των σχετικών διατάξεων ΚΒΣ, όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, να αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο) (ΣτΕ 116/2013, 505/2012, 4037-4039/2011 7μ., 1498/2011, 3528, 1184/2010, 2079/2009, 629/2008, 1653, 552, 547, 347/2006, 1219, 511/2005).

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 1404/2015 του ΣτΕ «.....Εφόσον η φορολογική αρχή αποδείξει ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι μεν πρόσωπο φορολογικώς υπαρκτό, αλλά εν όψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων ή της υλικοτεχνικής υποδομής της επιχειρήσεώς του και του προσωπικού που απασχολεί, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή, το βάρος αποδείξεως της αληθείας της συναλλαγής φέρει ο λήπτης του

φορολογικού στοιχείου. Εξ άλλου, δεν απαιτείται απόδειξη, και δη άμεση, της εικονικότητας ειδικώς της συγκεκριμένης συναλλαγής, αλλά η απόδειξη αυτή μπορεί να προκύψει και από δικαστικό τεκμήριο, προς συναγωγή του οποίου αρκεί από τη συνολική και όχι μεμονωμένη και αποσπασματική εκτίμηση των κατ' ιδίαν αποδεικτικών μέσων να προκύπτουν οι περιστάσεις εκείνες που δικαιολογούν το συμπέρασμα ότι ο εκδότης του τιμολογίου δεν είναι, πάντως, εμφανές ότι διέθετε τα μέσα, υλικά και προσωπικό για να εκτελέσει τις επίμαχες εργασίες.....».

Επειδή, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα έλαβε και καταχώρησε στα τηρούμενα βιβλία της πέντε (-5-) φορολογικά στοιχεία, συνολικής καθαρής αξίας 47.500,00€ με αποτέλεσμα να μειώσει ισόποσα τα φορολογητέα κέρδη στη φορολογία εισοδήματος και να εκπέσει από το φόρο εκροών ποσό 8.550,00€ που αναλογεί στο ΦΠΑ των εν λόγω φορολογικών στοιχείων.

Επειδή, η Δ.Ο.Υ. απέδειξε πλήρως την εικονικότητα των συναλλαγών και ειδικότερα ως προς τη λήψη των εικονικών φορολογικών στοιχείων εκδόσεως, με ΑΦΜ προκύπτει ότι: α) εξήντα τρεις (63) από τις αντισυμβαλλόμενες επιχειρήσεις – πελάτες του εκδότη υπέβαλλαν ειδική δήλωση άρθρου 12 παρ. 6 ν. 3888/2010, για τη λήψη διακοσίων έξι (206) εικονικών φορολογικών στοιχείων συνολικής αξίας 1.727.131,64€, β) οι λήπτριες επιχειρήσεις δήλωσαν ότι δεν το γνώριζαν ούτε ήρθαν σε επαφή μαζί του, παρά μόνο με τρίτα πρόσωπα που εμφανίζονταν ως συνεργάτες ή υπάλληλοι, γ) ο εκδότης δεν ανευρέθη στην δηλωθείσα διεύθυνση άσκησης δραστηριότητας και κατοικίας και θεωρείται αγνώστου διαμονής, δ) ο τρόπος πληρωμής τις περισσότερες φορές φέρεται να πραγματοποιήθηκε είτε με μετρητά είτε με κατάθεση μετρητών από τον εκδότη των στοιχείων σε τράπεζα προκειμένου να προσδώσει νομιμοφάνεια, ε) για τη μεταφορά των εμπορευμάτων δεν αναγράφεται το μέσο μεταφοράς ή αναγράφεται αριθμός κυκλοφορίας που αντιστοιχεί σε επιβατικό αυτοκίνητο που δεν ανήκει στην επιχείρηση, στ) ο εκδότης δεν πραγματοποίησε δαπάνες για την εκτύπωση όλων αυτών των πωληθέντων εμπορευμάτων, υφίσταται απουσία αγορών πρώτων υλών, αναλωσίμων και τεχνολογικού εξοπλισμού, ζ) η πλειοψηφία των εκδοθέντων στοιχείων φέρουν ημερομηνία έκδοσης των τελευταίων τριών μηνών κάθε έτους, η) τα δεδομένα των υποβληθεισών δηλώσεων δε συμφωνούν με τις πωλήσεις και αγορές, όπως προκύπτουν από τις διασταυρώσεις μέσω Γ.Γ.Π.Σ.

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κάποιο νέο στοιχείο, ούτε δημιούργησε αμφιβολίες σχετικά με τα αποτελέσματα του διενεργηθέντος ελέγχου και ως εκ τούτου δεν απέδειξε την πραγματοποίηση των υπό κρίση συναλλαγών. Το αποδεικτικό υλικό - διαφημιστικό φυλλάδιο που προσκομίστηκε δεν είναι σε θέση να αποδείξει την πραγματοποίηση των υπό κρίση συναλλαγών, καθώς από την εξέταση αυτού δεν προκύπτει ούτε ο χρόνος κατασκευής αυτού αλλά ούτε και ο προμηθευτής του. Περαιτέρω, τα αναφερόμενα από την προσφεύγουσα περί πραγματικών συναλλαγών δεν αποτελούν ισχυρά αποδεικτικά μέσα που δύνανται να λειτουργήσουν επαρκώς, σύμφωνα με το παραπάνω νομολογιακό πλαίσιο. Απεναντίας, η έκθεση ελέγχου είναι πλήρως αιτιολογημένη, αποτελεί πλήρη απόδειξη, στηριζόμενη στους ελέγχους που διενεργήθηκαν στον εκδότη των επίμαχων φορολογικών στοιχείων, αλλά και σε άλλες λήπτριες

επιχειρήσεις και καλύπτει την υποχρέωση της φορολογικής αρχής για την απόδειξη των εικονικών συναλλαγών.

Επειδή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα επίδικα φορολογικά στοιχεία που έλαβε η προσφεύγουσα είναι εικονικά για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους.

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν αρνείται τη ζήτηση, λήψη και καταχώρηση στα τηρούμενα βιβλία της των επίδικων φορολογικών στοιχείων.

Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί πραγματικών συναλλαγών, καλής πίστης και έλλειψης κινήτρου για τη λήψη εικονικών απορρίπτονται ως αναπτόδικοι και αβάσιμοι.

Ως προς τον 8° προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας Ο.Ε. απορρίπτεται ως παρελκυστικώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον 9° προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, με τις διατάξεις της παραγράφου 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: *«Στις πράξεις καταλογισμού οποιουδήποτε φόρου που εκδίδονται μετά την 1.1.2014 και αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως την 31.12.2013, εξακολουθούν να επιβάλλονται οι πρόσθετοι φόροι του άρθρου 1 του Ν. 2523/1997, όπως ίσχυε κατά φορολογία και χρήση. Μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 53 και 57 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»*

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: *«1. Αν ο κατά τη φορολογική νομοθεσία υπόχρεος να υποβάλει δήλωση και ανεξάρτητα από την πρόθεσή του να αποφύγει ή όχι την πληρωμή φόρου: α) β) υποβάλει ανακριβή δήλωση, υπόκειται σε πρόσθετο φόρο που ορίζεται σε ποσοστό δύο τοις εκατό (2%) επί του φόρου την πληρωμή του οποίου θα απέφευγε λόγω της ανακρίβειας, για κάθε μήνα καθυστέρησης,..... 2. Στο φόρο προστιθέμενης αξίας, τα παραπάνω ποσοστά πρόσθετων φόρων ορίζονται σε, σε τρία τοις εκατό (3%) για την ανακριβή δήλωση.....», ενώ στο άρθρο 2 του ν. 2523/1997 ορίζεται ότι: «1. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων, που ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο υπολογίζονται κατ' αρχήν μέχρι την έκδοση της οικείας καταλογιστικής πράξης του φόρου 2. 4. Τα ποσοστά πρόσθετων φόρων δεν μπορούν να υπερβούν: α) και β) το εκατόν είκοσι τοις εκατό για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης».*

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση οι πρόσθετοι φόροι ανακρίβειας, στην οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και στην οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΠΑ έχουν υπολογιστεί και καταλογιστεί, όπως οι ανωτέρω διατάξεις

προβλέπουν, ήτοι σε ποσοστό 120% της κύριας φορολογικής οφειλής.

Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας επιχείρησης περί εσφαλμένου υπολογισμού των πρόσθετων φόρων απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος και παρελκυστικώς προβαλλόμενος.

Ως προς τον 10^ο προβαλλόμενο λόγο

Επειδή, οι διατάξεις των άρθρων 17 – 21 του ν. 2523/1997, όπως αυτές ίσχυσαν μέχρι 17/10/2015 και προ της κατάργησής τους με το άρθρο 8 του ν. 4337/2015 που συμπλήρωσε τον ν.4174/2013 και τροποποίησε το άρθρο 71 του ίδιου νόμου, αναφέρονται στις ποινικές κυρώσεις επί αδικημάτων φοροδιαφυγής, ενώ κύρια αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών είναι η επανεξέταση των πράξεων της φορολογικής διοίκησης στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας Ο.Ε. προβάλλεται αλυσιτελώς και απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στις σχετικές εκθέσεις ελέγχου της Δ.Ο.Υ και επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της υπ' αριθ. /21.12.2016 ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης
....., ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης επιχείρησης - καταλογιζόμενο ποσό / πρόστιμο με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ. /17.11.2016 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 7 Ν. 4337/2015
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006

Πρόστιμο	22.400,00€
----------	------------

Υπ' αριθ. /17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος
διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006 (οικ. έτος 2007)

Κύριος φόρος	12.320,00€
Πρόσθετοι φόροι	13.563,36€
Σύνολο φόρων για καταβολή	25.883,36€

**Υπ' αριθ./17.11.2016 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού Φ.Π.Α.
διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 - 31/12/2006**

Κύριος φόρος / Χρεωστικό υπόλοιπο	10.640,00€
Πρόσθετος φόρος ανακρίβειας 120%	12.768,00€
Σύνολο φόρου για καταβολή	23.408,00€

**Υπ' αριθ./17.11.2016 πράξη επιβολής ειδικής κύρωσης του άρθρου 8 §12 Ν. 1882/1990
της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006 – 31/12/2006**

Πρόστιμο	10.640,00€
----------	------------

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη επιχείρηση.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.